

การอ่านภาษาอังกฤษ: ความท้าทายใหม่ผ่านกลวิธีการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล

English Reading: New Challenges through Learning Strategies Digital Technology

พระนพดล ปันมะ¹ พระมหามนตรี อธิการันทร¹ ชีร์ศักดิ์ แสนวังทอง¹Phra Noppadon Panma¹, Phramaha Montree Athikarnkuntorn¹ and Teerasak Saengwungthong¹

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษในยุคดิจิทัล โดยมีจุดมุ่งหมายหลักสามประการ ได้แก่ (1) เปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านแบบดั้งเดิมกับพฤติกรรมการอ่านแบบดิจิทัล (2) ศึกษาข้อดีและความท้าทายของการใช้เทคโนโลยีในการอ่านภาษาอังกฤษ และ (3) เสนอแนวทางพัฒนาทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล

ผลการศึกษาพบว่า (1) การอ่านแบบดั้งเดิมส่งเสริมการใช้สมาธิและการมีส่วนร่วมกับเนื้อหาได้ดีกว่า เนื่องจากผู้อ่านมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับสิ่งพิมพ์ผ่านการจดบันทึก ชีตเน้น และทบทวนเนื้อหา ในขณะที่การอ่านแบบดิจิทัล แม้จะมีข้อดีด้านการเข้าถึงข้อมูลที่สะดวกรวดเร็ว แต่ผู้อ่านมักมีสมาธิสั้นลงและมีส่วนร่วมกับเนื้อหาน้อยกว่า เนื่องจากสิ่งรบกวนและการรบกวนต่าง ๆ จากสื่อดิจิทัล (2) ข้อดีของการอ่านยุคดิจิทัลคือการเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย แต่มีความท้าทายสำคัญ คือผลกระทบต่อสุขภาพตาจากการใช้หน้าจอเป็นเวลานาน และความเสี่ยงจากการได้รับข้อมูลมากเกินไปจนขาดการกลั่นกรองและวิเคราะห์อย่างมีประสิทธิภาพ และ (3) แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านในยุคดิจิทัลควรเน้นการใช้กลยุทธ์การอ่านเชิงรุก เช่น การตั้งเป้าหมาย การวิเคราะห์เนื้อหาอย่างวิจารณ์ญาณ และการประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูล พร้อมกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เช่น การจัดแสง การพักสายตา และการใช้เครื่องมือดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดผลกระทบเชิงลบในการอ่าน

คำสำคัญ: กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ การอ่านในยุคดิจิทัล ทักษะการอ่าน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

¹อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์ (สาขาวิชาภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา, Program Instructors, Faculty of Humanities (English Language), Mahamakut Buddhist University Lanna Campus

**ผู้ติดต่อ, อีเมล: พระนพดล ปันมะ, Noppadon_papatsaravangso@hotmail.com

วันที่รับบทความ (Received) 22 กันยายน 2567 วันที่แก้ไขบทความ (Revised) 22 ตุลาคม 2567 วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 26 ตุลาคม 2567

ABSTRACT

This academic article investigates English reading strategies in the digital era. The study has three primary aims: (1) to contrast traditional and digital reading approaches, (2) to identify the advantages and obstacles of utilizing technology for English reading, and (3) to recommend methods for enhancing reading proficiency in the digital landscape.

The findings reveal that (1) Traditional reading methods enhance concentration and content engagement more effectively as readers directly interact with printed materials through note-taking, highlighting, and content review. While digital reading offers advantages in terms of rapid information accessibility, readers often experience shorter attention spans and reduced content engagement due to digital media distractions and stimuli. (2) The primary advantage of digital-age reading lies in accessing diverse information sources; however, significant challenges include adverse effects on eye health from prolonged screen exposure and the risk of information overload, potentially compromising effective information filtering and analysis. (3) Strategies for developing reading skills in the digital era should emphasize active reading approaches, such as goal setting, critical content analysis, and information credibility assessment, alongside creating optimal reading environments through proper lighting, eye rest periods, and appropriate digital tool utilization to enhance reading efficiency while minimizing negative impacts.

Keywords: English Reading Strategies, Digital-Era Reading, Reading Proficiency, English Language Acquisition

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยเข้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0 ซึ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ดังนั้น การศึกษาก็เป็นหนึ่งในด้านที่ต้องปรับเปลี่ยนให้เข้ากับยุคใหม่นี้ นับว่าเป็นการศึกษาเวอร์ชัน 4.0 (Education 4.0) ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาให้นักการศึกษาให้มีความรู้ และทักษะร่วมกับการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมอย่างเห็นผลจริง หนึ่งในทักษะที่มีความสำคัญในยุคดิจิทัล คือ ทักษะในการใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะการอ่านและการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เนื่องจากการเรียนรู้ในปัจจุบันมักเกิดขึ้นผ่านแพลตฟอร์มต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ต การใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือหลักในการแลกเปลี่ยนความรู้และเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาตัวเองในยุคปัจจุบัน ผ่านอุปกรณ์ เช่น สมาร์ทโฟน โน้ตบุ๊ก และแท็บเล็ตเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการเรียนรู้และการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการเข้าถึงเนื้อหาการเรียนการสอนทางการศึกษาที่ออกแบบมาให้เป็นไปตามรูปแบบใหม่ ๆ หรือการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่มีออนไลน์อยู่มากมาย ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนและครูสามารถพัฒนาทักษะ

การอ่าน และการเรียนรู้ในภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล จึงทำให้ส่งผลต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษ มีแนวโน้มอ่านภาษาอังกฤษผ่านสื่อดิจิทัลมากกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ (Chen & Ke, 2016 อ้างถึงใน กนกพร ลิทธิชัยวรบุตร, ศศิพิมล ประพินพงศกร และแววตา เตชาทวิวรรณ, 2564, หน้า 117–138) นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัลส่งผลต่อพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น สื่อสังคมออนไลน์ เว็บไซต์การศึกษาออนไลน์ แอปพลิเคชันการเรียนรู้ และอื่น ๆ ทำให้การเข้าถึงและการสืบค้นข้อมูลในภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างรวดเร็วและสะดวก เปรียบเพียงแค่ปลายนิ้วเดียวก็สามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว และสะดวกสบาย (สำนักงานอุทยานการเรียนรู้, 2558 อ้างถึงใน กนกพร ลิทธิชัยวรบุตร, ศศิพิมล ประพินพงศกร และแววตา เตชาทวิวรรณ, 2564, หน้า 117–138)

อีกทั้ง การอ่านภาษาอังกฤษในยุคดิจิทัลเป็นความท้าทายใหม่ที่ผู้เรียนต้องเผชิญ การใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และทำให้การอ่านมีความน่าสนใจ

มากขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีความท้าทายที่ต้องจัดการ เช่น การขาดความร่วมมือจากนักเรียน ทักษะดิจิทัลของครู และเนื้อหาบางส่วนไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน แม้เทคโนโลยีดิจิทัล จะนำมาซึ่งข้อดีในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้ดี แต่การใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ต้องมาพร้อมกับวิธีการที่เหมาะสม เพื่อให้การสอนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้และส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ

ในฐานะผู้เขียนมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ และเห็นถึงความสำคัญของการปรับตัวกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นต้องศึกษาวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโลกยุคดิจิทัล เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจ และมีแรงจูงใจในการพัฒนาภาษาอังกฤษของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการอ่านแบบดั้งเดิมและแบบดิจิทัล ข้อดีและข้อท้าทายใหม่ของการอ่านภาษาอังกฤษยุคดิจิทัล พร้อมเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่าน เพื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนภาษาอังกฤษ

เนื้อหา

1. เปรียบเทียบกลวิธีการอ่านแบบดั้งเดิม และกลวิธีการอ่านแบบยุคดิจิทัล (Traditional and Digital Reading Strategies)

1.1 กลวิธีการอ่านแบบดั้งเดิม (Traditional Reading Strategy)

การอ่านแบบดั้งเดิม หมายถึง กระบวนการอ่านที่เกิดขึ้นก่อนที่เทคโนโลยีดิจิทัลจะเข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอน ซึ่งการอ่านแบบดั้งเดิมใช้สิ่งพิมพ์เป็นสื่อหลัก เช่น หนังสือพิมพ์ หนังสือเล่ม หรือวารสาร โดยผู้อ่านจะต้องใช้ความตั้งใจและสมาธิในการอ่านสูง เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาอย่างถูกต้อง (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2563) การอ่านแบบดั้งเดิมมีการอ่านหลายแบบ เช่น:

1) การอ่านแบบ Skimming และ Scanning เป็นเทคนิคการอ่านในการค้นหาข้อมูลในเนื้อหาที่มีจำนวนมาก โดยมักจะนำมาใช้ในบริบทที่ต้องการค้นหาข้อมูลเฉพาะเจาะจง เช่น ในการหาข้อมูลในบทเรียน รายงานวิจัย หรือเอกสารอื่น ๆ (ปิยวรรณ ศิริรัตน์, 2564, หน้า 156–167)

2) การอ่านแบบ Annotation เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านใช้เครื่องมือเพื่อทำเครื่องหมายหรือทำบันทึกต่าง ๆ ในข้อความที่อ่าน เพื่อช่วยในการเข้าใจเนื้อหา ผู้อ่านอาจเขียนบันทึกการขีดเส้นใต้เป็นเครื่องหมายที่เป็นข้อความสั้น ๆ ที่ใส่ไว้ในข้อความเพื่อระบุข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ หรือสรุปความสำคัญของเนื้อหา ช่วยให้ผู้อ่านสามารถกลับมาทบทวนหรือเรียกคืนข้อมูลที่สำคัญได้อย่างง่ายดาย และช่วยในการทำสรุปเนื้อหาอย่างมีประสิทธิภาพ (วิชุดา รัตนเพียร, 2565, หน้า 200–212)

3) การอ่านแบบ Visualization เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านใช้ภาพจิตใต้สำนึก หรือการสร้างภาพในจิตใจของตนเองขึ้นมา เพื่อช่วยในการเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน การอ่านแบบนี้เน้นการสร้างภาพจากข้อความในจิตใจ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและการจดจำที่ดีขึ้น ซึ่งการสร้างภาพในจิตใจสามารถทำได้ด้วยการสร้างภาพของสถานที่ ตัวละคร วัตถุ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่กำลังอ่าน (อัจฉรา ประดิษฐ์, 2566, หน้า 89–104)

1.2 กลวิธีการอ่านแบบยุคดิจิทัล (Digital Reading Strategy)

การอ่านแบบยุคดิจิทัล หมายถึง การอ่านที่เกิดขึ้นในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการสื่อสาร โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีในการเข้าถึงและจัดการข้อมูล เช่น การอ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ การเรียกดูเว็บไซต์ การติดตามบทความในบล็อกออนไลน์ และการเข้าถึงเอกสารดิจิทัลต่าง ๆ ข้อมูลเหล่านี้สามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกและรวดเร็วผ่านอินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้อ่านสามารถค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้อย่างเฉพาะเจาะจงตามความสนใจ และความถนัดของตนเอง เช่น 1) การอ่านผ่านการใช้เครื่องมือสำหรับการอ่านอิเล็กทรอนิกส์เป็นหนึ่งในกลวิธีการอ่านที่กำลังได้รับความนิยมในยุคดิจิทัล โดยเครื่องมือเหล่านี้ช่วยให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงหนังสือ และเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างสะดวก และหลากหลาย เช่น Amazon Kindle, Barnes หรือ Noble Nook หรือ Kobo eReader ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่ออกแบบมาเพื่อการอ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อย่างเฉพาะเจาะจง การใช้เครื่องมือสำหรับการอ่านอิเล็กทรอนิกส์เป็นที่ยอมรับในวงกว้างเนื่องจากมีความสะดวกสบาย รวดเร็ว และหลากหลาย ตามความต้องการของผู้ใช้ ทำให้การเข้าถึงความรู้และการเรียนรู้ผ่านหนังสือและเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน (Cortés, Ferreira, & Silva, 2017, pp. 139–151) 2) การใช้เว็บไซต์ เป็นกลวิธีการอ่าน

ที่ผู้อ่านสามารถเข้าถึงบทความหรือข่าวสารจากเว็บไซต์ข่าวบล็อก เว็บไซต์ทางการได้อย่างรวดเร็วและสะดวก เช่น นิตยสารออนไลน์ เว็บไซต์ข่าว BBC, CNN เป็นต้น เว็บไซต์ข่าวสารเหล่านี้มักมีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงกว้าง โดยนำเสนอเนื้อหาผ่านมัลติมีเดีย ซึ่งช่วยเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหา 3) การใช้แอปพลิเคชันที่สร้างประสบการณ์การอ่านแบบแอสซิงโครนัส เป็นวิธีการอ่านที่ทันสมัย โดยแอปพลิเคชันเหล่านี้มักมีการใช้งานเทคโนโลยี AR (Augmented Reality) หรือ VR (Virtual Reality) เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การอ่าน ทำให้ผู้อ่านสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาได้มากขึ้น การใช้งาน AR และ VR ในการอ่านช่วยเพิ่มความน่าสนใจและมีส่วนร่วมในการอ่าน ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น และสร้างประสบการณ์การอ่านที่หลากหลายที่มีความหมายมากขึ้น (Chen, 2019, pp. 75–82)

การอ่านแบบดั้งเดิม และการอ่านแบบยุคดิจิทัล มีความแตกต่างทั้งในด้านความหมายและวิธีการ โดยการอ่านแบบดั้งเดิมเน้นการใช้สิ่งพิมพ์และสมาธิในการอ่าน ในขณะที่การอ่านแบบยุคดิจิทัลเน้นการใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลที่ช่วยเพิ่มความสะดวกและการเข้าถึงข้อมูลที่หลากหลายมากขึ้น ผู้อ่านสามารถเลือกใช้วิธีการอ่านที่เหมาะสมกับสถานการณ์และความต้องการของตนเองเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนรู้และการเข้าถึงข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เครื่องมือดิจิทัลสำหรับการอ่านภาษาอังกฤษ

(Digital Tools for English Reading)

ในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีก้าวหน้า การอ่านภาษาอังกฤษได้รับการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็วเนื่องจากการใช้เครื่องมือดิจิทัลที่หลากหลาย เครื่องมือเหล่านี้ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการเข้าถึงและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หนังสือเสียง แอปพลิเคชันการอ่าน หรือห้องสมุดออนไลน์ แต่ละเครื่องมือมีความสามารถในการเสริมสร้างทักษะการอ่าน และการเรียนรู้คำศัพท์ในลักษณะที่แตกต่างกัน ดังนี้

2.1 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Books) เป็นหนึ่งในเครื่องมือที่ได้รับความนิยมสูงในปัจจุบัน การอ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์บนอุปกรณ์ดิจิทัล เช่น Kindle หรือแท็บเล็ต ทำให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงหนังสือได้หลากหลายและสะดวกสบายยิ่งขึ้น (พรรณทิพย์ มหัทธนา, 2565, หน้า 98–112) ซึ่งให้

ว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ช่วยเพิ่มความสะดวกในการเรียนรู้ และปรับปรุงทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการค้นหาคำศัพท์และการแปลคำ ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำความเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

2.2 หนังสือเสียง (Audiobooks) อีกหนึ่งเครื่องมือ

ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียง หนังสือเสียงสามารถฟังได้ผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ เช่น Audible หรือ Libby โดยการฟังการบรรยายจากผู้บรรยายที่มีความชำนาญ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจการออกเสียงของคำศัพท์และวลีได้อย่างถูกต้อง (วิจิตร นาคบรรพต, 2564, หน้า 120–135) นอกจากนี้ การฟังหนังสือเสียงยังเป็นวิธีที่สะดวกสำหรับการเรียนรู้ในขณะทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การเดินทางหรือการออกกำลังกาย

2.3 แอปพลิเคชันการอ่าน (Reading Apps)

เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงเนื้อหาหลายประเภทบนสมาร์ตโฟนหรือแท็บเล็ต เช่น Apple Books และ Kindle App แอปพลิเคชันเหล่านี้มักมีฟังก์ชันการทบทวน การเน้นข้อความ และการแปลคำศัพท์ ซึ่งช่วยในการเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาอย่างมีประสิทธิภาพ ตามที่ ธนพร คงถาวร (2564, หน้า 55–70) กล่าวว่าแอปพลิเคชันการอ่านสามารถเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและช่วยให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความหลากหลาย

2.4 ห้องสมุดออนไลน์ (Online Libraries) เป็น

แหล่งข้อมูลที่ให้บริการหนังสือและเอกสารวิจัยผ่านอินเทอร์เน็ต เช่น Project Gutenberg และ Google Books การเข้าถึงเนื้อหาที่หลากหลายและฟรีหรือมีค่าใช้จ่ายต่ำช่วยให้การค้นคว้าและการศึกษาเป็นเรื่องง่าย การศึกษาของ จตุพร ธีระวงษ์ (2561, หน้า 45–60) ได้แสดงให้เห็นว่าห้องสมุดออนไลน์มีบทบาทสำคัญในการขยายขอบเขตการเรียนรู้และทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

เครื่องมือดิจิทัลเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยในการเข้าถึงข้อมูลและเนื้อหาอย่างสะดวก แต่ยังช่วยเสริมทักษะการอ่าน การฟัง และการเรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้เครื่องมือดิจิทัลในการอ่านภาษาอังกฤษจึงเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลอย่างเห็นได้ชัด

3. การเรียนรู้แบบปรับตัวและการปรับแต่งส่วนบุคคล (Adaptive Learning and Personalization)

ในยุคดิจิทัลที่การศึกษาและการเรียนรู้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การเรียนรู้แบบปรับตัวและการปรับแต่งส่วนบุคคลได้กลายเป็นแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ แพลตฟอร์มการอ่านแบบดิจิทัลที่ใช้เทคโนโลยีเหล่านี้สามารถปรับแต่งการเรียนรู้ให้ตรงกับความต้องการเฉพาะของผู้เรียน โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ดังนี้

3.1 อัลกอริทึม (Algorithm) การเรียนรู้แบบปรับตัว

อัลกอริทึมการเรียนรู้แบบปรับตัว (Adaptive Learning Algorithms) เป็นเทคนิคที่ใช้ในแพลตฟอร์มการเรียนรู้แบบดิจิทัลเพื่อปรับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ตามความสามารถและความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน อัลกอริทึมเหล่านี้จะวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของผู้เรียน เช่น การตอบคำถาม ความเร็วในการทำแบบฝึกหัด และการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด เพื่อปรับแต่งเนื้อหาและคำแนะนำให้เหมาะสมกับระดับความรู้และความต้องการของแต่ละบุคคล การปรับตัวนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ที่เหมาะสมและสามารถพัฒนาทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 คำแนะนำส่วนบุคคลและแนวทางการเรียนรู้

การปรับแต่งคำแนะนำส่วนบุคคล (Personalized Recommendations) เป็นส่วนสำคัญของการเรียนรู้แบบปรับตัว ซึ่งช่วยในการสร้างแนวทางการเรียนรู้ที่ตรงกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน แพลตฟอร์มการอ่านแบบดิจิทัลจะใช้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านของผู้เรียน เช่น หนังสือที่อ่านบ่อยที่สุด ประเภทเนื้อหาที่สนใจ และระดับความยาก เพื่อเสนอเนื้อหาและกิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ การสร้างเส้นทางการเรียนรู้ที่ปรับให้เหมาะสมนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหาที่ตรงกับความต้องการของตน และทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.3 บทบาทของปัญญาประดิษฐ์ในการปรับแต่งเนื้อหา

ปัญญาประดิษฐ์ (AI) มีบทบาทสำคัญในการปรับแต่งเนื้อหาการอ่านให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์สามารถวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่และเรียนรู้จากพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อปรับปรุงเนื้อหา กิจกรรมให้เหมาะสม และสามารถเสนอคำแนะนำที่

ตรงกับระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน รวมถึงการสร้างบทเรียนที่ปรับให้เหมาะสมกับความก้าวหน้าและจุดแข็งของแต่ละบุคคล การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการปรับแต่งเนื้อหาช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่เป็นส่วนบุคคลและมีประสิทธิภาพสูงสุด ตามที่ ธนพร คงถาวร (2564, หน้า 55-70) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนรู้และพบว่าการใช้เทคโนโลยีนี้ช่วยให้การเรียนรู้มีความเป็นส่วนบุคคลมากขึ้นและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้ดีขึ้น

การเรียนรู้แบบปรับตัว และการปรับแต่งส่วนบุคคลเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การใช้เทคโนโลยี เช่น อัลกอริทึมการเรียนรู้แบบปรับตัว คำแนะนำส่วนบุคคล และปัญญาประดิษฐ์ ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ตรงกับความต้องการและความสนใจของแต่ละบุคคล การปรับแต่งเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ตามความสามารถของผู้เรียนช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์สูงสุด (พรหมทิพย์ มหัทธนา, 2565, หน้า 98-112)

4. กลยุทธ์สำหรับการอ่านแบบดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ (Strategies for Effective Digital Reading)

การเข้าถึงเนื้อหาหลายรูปแบบผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมในการอ่านแบบดิจิทัลไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านและการเข้าใจเนื้อหา แต่ยังสามารถจัดการกับสิ่งรบกวนที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (พรหมทิพย์ มหัทธนา, 2565, หน้า 98-112) ในการอ่านแบบดิจิทัล มีการใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น การปรับเปลี่ยนการแสดงผลของเนื้อหา การใช้เครื่องมือการอ่านที่มีฟังก์ชันช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล และการจัดการกับสิ่งรบกวนที่อาจมีผลกระทบต่อการอ่าน การบูรณาการ การอ่านแบบดิจิทัลเข้ากับหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต้องคำนึงถึงการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน และการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

4.1 เทคนิควิธีการการเพิ่มประสิทธิภาพการอ่านแบบดิจิทัล

กลยุทธ์การอ่านเชิงรุก (Active Reading Strategies) เป็นการมีส่วนร่วมกับเนื้อหาอย่างมีความหมาย โดยการใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น การตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหา การทำเครื่องหมาย

ข้อความสำคัญ และการสรุปเนื้อหาในแต่ละย่อหน้า (ปิยะนุช เงินคล้าย, 2566, หน้า 286–299) เทคนิคนี้ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจและจดจำข้อมูลได้ดีขึ้น และสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในบริบทต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) การใช้เครื่องมือคำอธิบายประกอบ (Annotation Tools) ในแพลตฟอร์มการอ่านดิจิทัล เช่น ไฮไลต์ข้อความและการเพิ่มโน้ต ช่วยให้ผู้อ่านสามารถทำเครื่องหมายและบันทึกความคิดเห็นในเนื้อหาที่อ่านได้อย่างง่ายดาย (วรรณพงษ์ เตชะธนะวัฒน์, 2565) การใช้เครื่องมือเหล่านี้ทำให้สามารถย้อนกลับไปตรวจสอบเนื้อหาที่สำคัญและเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ได้สะดวก

3) การกำหนดเป้าหมายการอ่าน (Setting Reading Goals) ช่วยให้ผู้อ่านมีทิศทางและแรงจูงใจในการอ่าน เช่น การตั้งเป้าหมายในการอ่านบทความให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด หรือการกำหนดเป้าหมายในการทำความเข้าใจเนื้อหาเฉพาะ การมีเป้าหมายที่ชัดเจนช่วยให้ผู้อ่านสามารถติดตามความก้าวหน้าและรักษาแรงจูงใจได้ดีขึ้น (Zimmerman, 2002, pp. 64–70)

4.2 แนวทางในการจัดการกับสิ่งรบกวนภายนอก

1) การจัดการกับสิ่งรบกวน (Managing Distractions) การอ่านบนแพลตฟอร์มดิจิทัลมักมีความเสี่ยงจากสิ่งรบกวน การใช้เทคนิค เช่น การเปิดโหมด “ไม่รบกวน” บนอุปกรณ์ หรือการจัดสรรเวลาอ่านในช่วงเวลาที่ไม่มียสิ่งรบกวนสามารถช่วยให้อ่านสมาธิได้ดีขึ้น และเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านได้อย่างมีนัยสำคัญ (สุทธิมนต์ พงศ์ภัทร, 2561, หน้า 23–34)

2) การสร้างสภาพแวดล้อมการอ่านที่เหมาะสม (Creating an Optimal Reading Environment) การสร้างสภาพแวดล้อมการอ่านที่เหมาะสมเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ การเลือกสถานที่อ่านที่เงียบสงบเหมาะสมมีบทบาทสำคัญในการรักษาสมาธิ และการเข้าใจเนื้อหาอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมสำหรับการอ่านไม่เพียงแต่ลดสิ่งรบกวน แต่ยังทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงสุด (จิราภรณ์ คงประเสริฐ, 2562, หน้า 45–56)

4.3 ข้อเสนอแนะการประยุกต์การอ่านยุคดิจิทัลเข้ากับหลักสูตรการเรียนรู้ภาษา

การประยุกต์การอ่านแบบดิจิทัลเข้ากับหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาเป็นแนวทางที่มีศักยภาพในการเสริมสร้างประสิทธิภาพการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการกระบวนการเรียนการสอนนั้นสามารถเพิ่มความน่าสนใจและปรับปรุงประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนในหลายด้าน ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในหลักสูตรการเรียนรู้ภาษา จึงจำเป็นต้องมีการพิจารณาและปรับใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสม ดังต่อไปนี้

1) การบูรณาการการอ่านแบบดิจิทัลในหลักสูตรการเรียนรู้ภาษา (Integrating Digital Reading into Language Curriculum) การผสานการอ่านแบบดิจิทัลเข้ากับหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและน่าสนใจ การใช้เนื้อหาดิจิทัล เช่น บทความออนไลน์และหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านและการเข้าใจภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย Brown & Smith (2019, pp. 123–138) ได้เสนอว่าการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนการสอนสามารถเพิ่มความหลากหลายของเนื้อหาและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ดี

2) การใช้ฟีเจอร์การปรับแต่งเนื้อหาสำหรับผู้เรียน (Utilizing Content Customization Features) การใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ที่มีฟีเจอร์การปรับแต่งเนื้อหาสำหรับผู้เรียน เช่น การเลือกเนื้อหาที่ตรงกับระดับความสามารถหรือความสนใจของผู้เรียน เป็นการช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและตรงกับความต้องการเฉพาะตัวของผู้เรียนมากขึ้น (เกียรติศักดิ์ พันธุ์ลำเจียก และคณะ, 2566, หน้า 11–22) จากการศึกษาค้นคว้า การใช้เทคโนโลยีที่สามารถปรับแต่งเนื้อหาสำหรับผู้เรียนสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของตนอย่างแท้จริง

3) การออกแบบหลักสูตรที่สอดคล้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล (Curriculum Design Aligned with Digital Technology) การออกแบบหลักสูตรที่สอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง หลักสูตรที่ดีควรมีโครงสร้างที่ยืดหยุ่น และสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี โดยการผสานสื่อดิจิทัลและการเรียนรู้ออนไลน์เข้ากับการเรียนรู้

แบบดั้งเดิม (blended learning) เป็นหนึ่งในแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการเพิ่มพูนทักษะภาษา (สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ และคณะ, 2567, หน้า 78–94) ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นว่าการออกแบบหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุกและการบูรณาการเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัล

4) การจัดการเนื้อหาดิจิทัล (Digital Content Management) การจัดการเนื้อหาดิจิทัลเป็นอีกปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ เนื้อหาดิจิทัลที่ใช้ในการเรียนการสอนควรมีความหลากหลายและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในแต่ละระดับความสามารถ โดยเนื้อหาควรมีความน่าสนใจและมีความยากง่ายที่สอดคล้องกับผู้เรียนที่มีพื้นฐานแตกต่างกัน (ธนวรรณ นิธิอุทัย และคณะ, 2566, หน้า 45–62) ผลการศึกษพบว่าการจัดการเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้อย่างมีนัยสำคัญ

5) การประเมินผลการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (Assessment of Digital Learning Outcomes) การประเมินผลการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลควรใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อให้สามารถวัดผลการเรียนรู้ได้อย่างครอบคลุม เช่น การใช้เครื่องมือวัดผลออนไลน์ การทดสอบแบบโต้ตอบ หรือการประเมินผลจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมออนไลน์ (วิมลมาศ ปรีชากุล และคณะ, 2567, หน้า 156–171) จากผลการวิจัยพบว่า การประเมินผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลสามารถช่วยให้ครูผู้สอนสามารถติดตามพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง และปรับแผนการสอนให้เหมาะสมกับความก้าวหน้าของผู้เรียนได้

การประยุกต์การอ่านแบบดิจิทัลเข้ากับหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างทักษะภาษาในยุคดิจิทัล ด้วยการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการเรียนการสอน ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและความเข้าใจในภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ การปรับใช้ฟีเจอร์การปรับแต่งเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียนยังช่วยให้กระบวนการเรียนรู้มีความยืดหยุ่นและตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะบุคคลได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีการออกแบบหลักสูตรที่ครอบคลุมและการจัดการเนื้อหาที่มีความเหมาะสม รวมถึงการประเมินผลที่สามารถวัดผล

การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยแนวทางเหล่านี้ การประยุกต์การอ่านแบบดิจิทัลจะเป็นการเตรียมผู้เรียนให้พร้อมสู่การเรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษาที่ทันสมัยและตอบโจทย์ความต้องการในยุคปัจจุบัน

5. ความท้าทายและข้อควรพิจารณา (Challenges and Considerations)

การอ่านแบบดิจิทัลได้กลายเป็นส่วนสำคัญของการเรียนรู้และการทำงานในยุคปัจจุบัน แม้ว่าจะมีข้อดีหลายประการ แต่ก็ยังมีความท้าทายและข้อควรพิจารณาที่ต้องระวังก การจัดการกับความท้าทายเหล่านี้ได้อย่างเหมาะสมสามารถช่วยให้การอ่านแบบดิจิทัลมีประสิทธิภาพและไม่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ โดยความท้าทายหลัก ๆ ที่เกี่ยวข้องมี ดังนี้

5.1 ความท้าทายทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการอ่านแบบดิจิทัล

1) การรับข้อมูลมากเกินไป (Information Overload) ในยุคดิจิทัลที่มีข้อมูลมากมายและหลากหลายบนแพลตฟอร์มออนไลน์ การเข้าถึงข้อมูลที่ไม่จำกัดนี้อาจทำให้ผู้ใช้รู้สึกเบื่อหน่าย และไม่สามารถประมวลผลข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ การรับข้อมูลมากเกินไปสามารถลดประสิทธิภาพในการเรียนรู้และทำให้ผู้เรียนรู้สึกสับสน ซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการจัดการอย่างรอบคอบ

2) ความเมื่อยล้าจากหน้าจอ (Screen Fatigue) การใช้เวลานานในการอ่านบนหน้าจออาจทำให้เกิดความเมื่อยล้าและปัญหาสุขภาพตา เช่น การกระต่ายเคืองตา การมองเห็นไม่ชัดเจน รวมถึงอาการเหนื่อยล้าทั่วไป ความเมื่อยล้าจากหน้าจอสามารถส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนรู้และลดประสิทธิภาพในการอ่านได้ ดังนั้นการบริหารเวลาการใช้งานหน้าจอและการพักผ่อนอย่างเหมาะสมจึงเป็นสิ่งสำคัญ

3) ปัญหาการเข้าถึง (Accessibility Issues) แม้ว่าเทคโนโลยีดิจิทัลจะสามารถทำให้การเรียนรู้เข้าถึงได้ง่ายขึ้น แต่ก็ยังมีบางกลุ่มประชากรที่ยังคงประสบปัญหาในการเข้าถึง เช่น ผู้ที่อาศัยในพื้นที่ห่างไกลหรือมีรายได้น้อย ซึ่งทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการอ่านแบบดิจิทัลได้อย่างเต็มที่ ปัญหานี้เป็นข้อควรพิจารณาคำคัญในการพัฒนานโยบายและการออกแบบหลักสูตรที่ครอบคลุมเพื่อให้การเรียนรู้แบบดิจิทัลเป็นไปอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

การอ่านแบบดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้และทำงานในยุคปัจจุบัน แต่การบูรณาการการอ่านแบบดิจิทัลเข้ากับหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาต้องเผชิญกับความท้าทายหลายประการ ทั้งการรับข้อมูลมากเกินไป (Information Overload) ที่อาจทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายและลดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ (Eppler & Mengis, 2004, pp. 325–344) ความเมื่อยล้าจากหน้าจอ (Screen Fatigue) ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพตาและประสิทธิภาพในการอ่าน (Sheppard & Wolffsohn, 2018, pp. 110–146) รวมถึงปัญหาการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลที่ยังคงเป็นอุปสรรคสำหรับผู้ใช้งานบางกลุ่ม (Van Deursen & Van Dijk, 2019, pp. 354–375) ดังนั้น การจัดการกับความท้าทายเหล่านี้อย่างเหมาะสม จึงเป็นสิ่งสำคัญในการทำให้การอ่านแบบดิจิทัลมีประสิทธิภาพและไม่ส่งผลเสียต่อผู้เรียน ซึ่งการออกแบบหลักสูตรและนโยบายที่ครอบคลุมจะช่วยลดความเสี่ยงเหล่านี้ได้ และส่งเสริมให้การอ่านแบบดิจิทัลเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในกระบวนการเรียนรู้

5.2 กลยุทธ์สำหรับการจัดการกับความท้าทายเหล่านี้

1) การจัดการข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ (Effective Information Management) การจัดการข้อมูลอย่างมีระบบเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการลดความรู้สึกเบื่อหน่ายจากการรับข้อมูลมากเกินไป การใช้เครื่องมือจัดการข้อมูล เช่น การกรองและจัดระเบียบข้อมูล สามารถช่วยให้ผู้เรียนค้นหาและใช้ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้และลดความสับสนที่อาจเกิดขึ้นจากข้อมูลที่มากเกินไป

2) การพักสายตาและการดูแลสุขภาพตา (Eye Care and Breaks) การดูแลสุขภาพตาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ที่ต้องใช้เวลานานในการอ่านบนหน้าจอ การปฏิบัติตามกฎ 20–20–20 (พักสายตาทุก 20 นาที โดยมองสิ่งที่อยู่ห่างออกไป 20 ฟุต นาน 20 วินาที) และการใช้แว่นตาที่กรองแสงสีฟ้าเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการลดความเมื่อยล้าจากหน้าจอ การพักสายตาเป็นระยะ ๆ จะช่วยรักษาประสิทธิภาพในการอ่านและป้องกันปัญหาสุขภาพตา

3) การใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มการเข้าถึง (Utilizing Technology to Enhance Accessibility) การใช้เทคโนโลยีที่ออกแบบมาเพื่อเพิ่มการเข้าถึงสามารถช่วยลดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงดิจิทัล เครื่องมือและแอปพลิเคชันที่ช่วยในการอ่าน

ออกเสียง การแปลภาษา และโปรแกรมอ่านหน้าจอสำหรับผู้มีปัญหาการมองเห็น สามารถเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้และช่วยให้การอ่านแบบดิจิทัลเข้าถึงได้สำหรับทุกคน

การจัดการกับความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับการอ่านแบบดิจิทัลเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และการทำงานที่มีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล ด้วยการใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสม เช่น การจัดการข้อมูลอย่างมีระบบเพื่อลดความรู้สึกเบื่อหน่าย (Bawden & Robinson, 2009, pp. 180–191) การดูแลสุขภาพตา และการพักสายตาอย่างสม่ำเสมอเพื่อลดความเมื่อยล้าจากการใช้หน้าจอ (Rosenfield, 2016, pp. 1–10) และการใช้เทคโนโลยีที่เพิ่มการเข้าถึงสำหรับผู้เรียนทุกคน (Seale, 2013) เราสามารถลดผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นจากการอ่านแบบดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบูรณาการกลยุทธ์เหล่านี้เข้ากับกระบวนการเรียนการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์จากการอ่านแบบดิจิทัลได้อย่างเต็มที่และประสบความสำเร็จในการเรียนรู้แบบดิจิทัลในระยะยาว

5.3 ข้อควรพิจารณาสำหรับนักการศึกษาและผู้เรียน

1) การวางแผนการใช้เทคโนโลยีในหลักสูตร (Planning Technology Integration in Curriculum) นักการศึกษาควรพิจารณาการวางแผนและการผสานเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับหลักสูตรการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างเต็มที่ การวางแผนที่ดีช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ซึ่งการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการศึกษาไม่ควรเป็นเพียงการเพิ่มเครื่องมือใหม่ ๆ แต่ควรมีการออกแบบกระบวนการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและส่งเสริมการเรียนรู้ที่ยั่งยืน (Koehler & Mishra, 2005, pp. 131–152)

2) การส่งเสริมนิสัยการอ่านแบบดิจิทัลที่ดีต่อสุขภาพ (Promoting Healthy Digital Reading Habits) การสร้างนิสัยการอ่านที่ดีเป็นสิ่งสำคัญในการรับมือกับความท้าทายจากการอ่านแบบดิจิทัล การจัดเวลาอ่านเป็นระยะ ๆ การเลือกเนื้อหาที่มีคุณภาพ และการพักสายตาอย่างเหมาะสมสามารถช่วยลดผลกระทบด้านสุขภาพและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ การส่งเสริมนิสัยเหล่านี้เป็นหน้าที่สำคัญของทั้งนักการศึกษาและผู้เรียนเพื่อให้การอ่านแบบดิจิทัลมีประสิทธิภาพและ

ไม่ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพในระยะยาว (Fisher, Kaiser, Senthilselvan, & Koroluk, 2020, pp. 1–9)

การอ่านแบบดิจิทัลมีความท้าทายที่ต้องพิจารณา แต่ด้วยกลยุทธ์และการจัดการที่เหมาะสม สามารถเพิ่มประสิทธิภาพและลดผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์ได้ การจัดการข้อมูล การดูแลสุขภาพตา และการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มการเข้าถึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาประสบการณ์การอ่านแบบดิจิทัลที่ดีต่อสุขภาพ นักการศึกษา และผู้เรียนควรร่วมมือกันเพื่อสร้างนิสัยการอ่านที่ดี การวางแผนการใช้เทคโนโลยีในหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

6. ทิศทางในอนาคตและบทสรุป (Future Directions and Conclusion)

6.1 การคาดการณ์อนาคตของการเรียนการสอน

การอ่านภาษาอังกฤษยุคเทคโนโลยีดิจิทัล อนาคตของการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษจะได้รับการขับเคลื่อนโดยการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง การนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) และจักรกลแห่งการเรียนรู้ (Machine Learning: ML) มาใช้จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและความเป็นส่วนบุคคลในการเรียนการสอน ปัญญาประดิษฐ์สามารถวิเคราะห์พฤติกรรมและความต้องการของผู้เรียน เพื่อเสนอเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของแต่ละบุคคล ขณะที่จักรกลแห่งการเรียนรู้ช่วยสร้างระบบการเรียนรู้ที่สามารถปรับตัวและพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ (Koehler & Mishra, 2005, pp. 131–152) เทคโนโลยีความจริงเสมือน (Virtual Reality: VR) และความจริงเสริม (Augmented Reality: AR) จะเป็นอีกหนึ่งก้าวสำคัญในการเรียนการสอน เทคโนโลยีเหล่านี้สามารถสร้างประสบการณ์การอ่านที่สมจริงและมีปฏิสัมพันธ์สูง ผู้เรียนจะสามารถดำดิ่งสู่โลกเสมือนจริงที่น่าเสนอเนื้อหาในรูปแบบสามมิติ ซึ่งทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษน่าสนใจและมีชีวิตชีวามากขึ้น

6.2 การตระหนักถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากเทคโนโลยีใหม่ ๆ

การประมวลผลภาษาธรรมชาติ (Natural Language Processing: NLP) เป็นเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยในการแปลภาษาและการทำความเข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษเป็น

เรื่องที่ยากและรวดเร็วมากขึ้น ผู้เรียนสามารถใช้เครื่องมือเหล่านี้ในการแปลข้อความหรือประโยคที่ไม่เข้าใจทันที ทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษสะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ยังสามารถวิเคราะห์พฤติกรรม การอ่านของผู้เรียน เพื่อปรับปรุงและปรับแต่งเนื้อหาการอ่านให้เหมาะสมกับความต้องการและระดับความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและตรงเป้าหมายมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การนำเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้าเข้ามาใช้ในกระบวนการเรียนรู้อาจนำมาซึ่งความท้าทายใหม่ ๆ เช่น การเสพติดเทคโนโลยี การรับข้อมูลมากเกินไป และปัญหาสุขภาพตา การตระหนักถึงผลกระทบเหล่านี้และการจัดการอย่างเหมาะสมจะเป็นสิ่งสำคัญ

6.3 สรุปผลการค้นพบที่สำคัญและผลกระทบต่อนักการศึกษา ผู้เรียน และนักวิจัย

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการอ่านภาษาอังกฤษมีผลกระทบที่สำคัญต่อการเรียนการสอน นักการศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ เพื่อสร้างหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพและน่าสนใจ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลและเนื้อหาการอ่านได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว อีกทั้งยังสามารถปรับแต่งการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับตนเอง การศึกษาผลกระทบและประโยชน์ของเทคโนโลยีเหล่านี้เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

1) สำหรับนักการศึกษา

เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้นักการศึกษาสามารถออกแบบหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้ดีขึ้น เทคโนโลยี AI และ ML ช่วยให้นักการศึกษาสามารถติดตามและวิเคราะห์ความก้าวหน้าของผู้เรียนได้อย่างละเอียด ทำให้สามารถให้คำแนะนำและการสนับสนุนที่เหมาะสมในเวลาที่เหมาะสม

2) สำหรับผู้เรียน

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาและทรัพยากรการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา และจากทุกที่ การปรับแต่งการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของแต่ละบุคคลทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสนุกสนานยิ่งขึ้น

3) สำหรับนักวิจัย

การศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของเทคโนโลยีดิจิทัลต่อการอ่านและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะเปิดโอกาสให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมและแนวทางการสอนใหม่ ๆ ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นักวิจัยสามารถนำข้อมูล

และผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการและความเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนในยุคดิจิทัล

สรุป

การอ่านแบบดิจิทัลมีทั้งข้อดีและข้อท้าทาย แต่ด้วยการพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ผู้สอนสามารถสร้างประสบการณ์การอ่านที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการอ่านทำให้ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น โดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา นอกจากนี้ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ และจักรกลแห่งการเรียนรู้ช่วยปรับปรุงเนื้อหาให้ตรงตามความต้องการ และระดับความสามารถของผู้เรียนแต่ละบุคคล ซึ่งทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร สิทธิชัยวรบุตร, ศติพิมล ประพินพงศกร และแววตา เตชะทวิวรรณ. (2564). พฤติกรรมการอ่านดิจิทัลของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. *วารสารรังสิตสารสนเทศ*, 27(2), 117–138.
- เกียรติศักดิ์ พันธล้าเจียก, วรภา อาวีราชภูร์ และธวัช อาวีราชภูร์. (2566). การพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ดิจิทัลแบบปรับเหมาะสำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา. *วารสารวิชาการการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 10(1), 11–22.
- จตุพร วิระวนิช. (2561). การส่งเสริมการเรียนรู้การอ่านในยุคดิจิทัล: ผลกระทบและข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการอ่าน. *วารสารการบริหารและการจัดการการศึกษา*, 2(1), 45–60.
- จิราภรณ์ คงประเสริฐ. (2562). การสร้างบรรยากาศการอ่านที่มีประสิทธิภาพ. *วารสารการศึกษาและการเรียนรู้*, 10(1), 45–56.
- ธนพร คงถาวร. (2564). การใช้กลยุทธ์การอ่านแบบดิจิทัลเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนไทย. *วารสารการวิจัยทางการศึกษา*, 6(1), 55–70.
- ธนวรรณ นิธิอุทัย, วิมล เหมือนคิด และสมศักดิ์ ลีลา. (2566). การพัฒนารูปแบบการจัดการเนื้อหาดิจิทัลแบบปรับเหมาะสำหรับการเรียนรู้ออนไลน์. *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี*, 19(2), 45–62.
- ปิยวรรณ ศิริรัตน์. (2564). เทคนิคการอ่านเพื่อความเข้าใจในยุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*, 11(2), 156–167.
- ปิยะนุช เงินคล้าย. (2566). การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงรุกของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 25(2), 286–299.
- พรรณทิพย์ มหัทธนา. (2565). การอ่านในยุคดิจิทัล: ข้อดีและความท้าทายในการศึกษา. *วารสารการศึกษาและการพัฒนา*, 7(2), 98–112.

- สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ, ปรียานุช พรหมภาสิต และพิมพ์ประภา พาลพ่าย. (2567). การพัฒนารูปแบบการออกแบบหลักสูตรดิจิทัลแบบผสมผสานสำหรับการศึกษาไทยในยุคดิจิทัล. *วารสารศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 52(1), 78–94.
- สุทธิมนต์ พงศ์ภัทร. (2561). การอ่านในยุคดิจิทัล: เทคนิคและกลยุทธ์สำหรับนักเรียน. *วารสารการศึกษาปฐมวัย*, 15(2), 23–34.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2563). *การอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิจิตรา นาคบรรพต. (2564). การใช้หนังสือเสียงในการเรียนภาษาอังกฤษ: การศึกษาเชิงประยุกต์. *วารสารการศึกษาภาษาอังกฤษ*, 3(3), 120–135.
- วิชุดา รัตนเพียร. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยเทคนิค Annotation. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 24(3), 200–212.
- วิมลมาศ ปรีชากุล, สุพจน์ ศรีนุตพงษ์ และธนรัตน์ แต้ววัฒนา. (2567). การพัฒนารูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ดิจิทัลแบบผสมผสานสำหรับการศึกษาไทยยุคใหม่. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 26(1), 156–171.
- อัจฉรา ประดิษฐ์. (2566). การใช้เทคนิค Visualization เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน. *วารสารมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี*, 15(1), 89–104.
- Bawden, D., & Robinson, L. (2009). The dark side of information: Overload, anxiety, and other paradoxes and pathologies. *Journal of Information Science*, 35(2), 180–191.
- Brown, A., & Smith, B. (2019). Integrating digital reading into the language curriculum. *Journal of Language Learning*, 45(3), 123–138.
- Chen, Y. (2019). The application of AR and VR in education. *Journal of Educational Technology*, 15(2), 75–82.
- Cortês, L., Ferreira, F. J. T. E., & Silva, R. (2017). Paulo Freire's thinking and the 'sociocultural rainbow of the classroom'. *Revista Brasileira de Alfabetização*, 5(1), 139–151.
- Eppler, M. J., & Mengis, J. (2004). The concept of information overload: A review of literature from organization science, accounting, marketing, MIS, and related disciplines. *The Information Society*, 20(5), 325–344.
- Fisher, E., Kaiser, B., Senthilselvan, A., & Koroluk, J. (2020). Healthy digital habits: An intervention to promote safe and healthy digital media use among adolescents. *BMC Public Health*, 20(1), 1–9.
- Koehler, M. J., & Mishra, P. (2005). What happens when teachers design educational technology? The development of technological pedagogical content knowledge. *Journal of Educational Computing Research*, 32(2), 131–152.
- Rosenfield, M. (2016). Computer vision syndrome (aka digital eye strain). *Optometry in Practice*, 17(1), 1–10.
- Seale, J. (2013). *E-learning and disability in higher education: Accessibility research and practice*. New York, NY: Routledge.
- Sheppard, A. L., & Wolffsohn, J. S. (2018). Digital eye strain: Prevalence, measurement and amelioration. *BMJ Open Ophthalmology*, 3(1), 110–146.
- Van Deursen, A. J., & Van Dijk, J. A. (2019). The first-level digital divide shifts from inequalities in physical access to inequalities in material access. *New Media & Society*, 21(2), 354–375.
- Zimmerman, B. J. (2002). Becoming a self-regulated learner: An overview. *Theory into Practice*, 41(2), 64–70.